

som Loven af 10de Marts 1861, lade sig meget lettere forandre efter det Heles Larm. Uret mod Nogen gjør man derfor ikke ved at forandre Loven af 10de Marts. Om der imidlertid virkelig er tilstrækkelig Anledning til at gaae ind paa Regjeringens nu foreliggende Forslag, altsaa til i dette Tilfælde at forandre Loven, det bliver et ganske andet Spørgsmaal. Jeg skal ikke udtale mig derom, og det allerede af den Grund, at jeg endnu er usikker i min Mening, og selv om jeg havde dannet mig en bestemt Mening desangaaende, skulde jeg dog ikke her finde det passende at udtale den, idet jeg efter Sagens Bestaafenhed ikke kunde vente, at man vilde lægge videre Vægt derpaa. Jeg siger kun, at jeg endnu ikke er paa det Rene i denne Sag; jeg følger ikke, at det for mig er uklart, om Regjeringens Forslag bør vedtages eller ikke, og jeg stammer mig slet ikke ved at tilstaae, at jeg i saa Henseende trænger til at see Sagen nærmere undersøgt. Det er forøvrigt min Anstuelse, at den Enkelte i en Sag af Bestaafenhed som denne og i alle lignende Sager altid maa være meget opfordret til at følge Regjeringen, fordi det forekommer mig meget vanskeligt for den Enkelte fra sit individuelle Standpunkt at see alt det, som bør sees, hvorimod Regjeringen langt bedre overseer det Hele. Man skal derfor vel betænke sig, inden man forkaster Regjeringens Bedelse; det kan naturligvis skee, og jeg selv vil mulig komme til at være med derved, men uden Undersøgelse vilde det være uforsvarligt. — Man har imidlertid hørt, at mange Medlemmer her i Salen alt ere færdige med deres Mening, og have en bestemt og fast Anstuelse om, at Regjeringens Forslag bør forkastes; men naar nu Andre, og i alt Fald er det som sagt Tilfældet med mig, ikke have en saadan fast Mening, saa haaber jeg da, at de ærede Medlemmer, der ere færdige med deres Mening, dog ville indrømme os Andre, der ikke ere færdige, at vi maae faae en Undersøgelse af Sagen, inden vi bestemme os. Naar de ærede Herrer ere saa faste i deres Anstuelse,

maa de jo ogsaa vide at stille afgjørende og overbevisende Grunde frem, navnlig gennem Sagens Drøftelse i et Udvalg. Det er, saa forekommer det mig, Noget, som de Herrer, der have den afgjorte Mening, skulde os Andre, som ikke have en saadan Mening, og Alle skulde vi, saa forekommer det mig, Almindeheden ikke at styde en saa vigtig Sag, vigtig ikke blot af finansielle Hensyn, men vigtig tillige, fordi den overhovedet gjælder et stort, almindeligt Foretagende for Landet, bort fra os uden nøie Undersøgelse. Jeg idetmindste vilde aldrig kunne forsvare at negte denne Sag en hyderligere Undersøgelse, altsaa Lovforslagets Overgang til 2den Behandling, og jeg kan ikke troe, at man her i Salen for Alvor tænker paa det Modsatte; jeg vilde finde det ikke blot mærkeligt, men tillige høist beklageligt.

Formanden: Der er endnu 5 Medlemmer, som ønske at udtale sig om den foreliggende Sag, og jeg seer derfor ingen Mulighed for at tilendebringe den i dette Møde. (Stemmer: Fravalb Ordet; Stemmer: Jeg fravalber Ordet.) Ja, jeg hører, at der er flere Medlemmer, der fravalde Ordet, men jeg veed ikke, om alle de indtegnede Talere gjøre det? Da dette ikke skeer, skal jeg hermed slutte Forhandlingerne for idag, men forinden jeg angiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg meddele, at jeg fra Rigsdagsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds (N. Andersen) har modtaget en Adresse fra Middelfarts Indvaanere til Rigsdagen, hvori de anmode samme om at modvirke, at den slyngte Jernbane lægges til Striebstedet for til Middelfart, hvilken Adresse vil blive henlagt i Ræfesalen, og forsaavidt der bliver nedsat et Udvalg til at behandle denne Sag, da overgivet til dette Udvalg.

Dagsordenen for næste Møde, som vil blive afholdt imorgen Kl. 1, vil være:

- 1) Fortsættelse af første Behandling af:
Forslag til Lov om en Forandring i Loven om Aulæg og Drift af Jernbaner i